

Remissions

Tipus Remissions
Id. Albarà 1822230

Destinació

6221021 - 33B-DIRECCIÓ DE PRESSUPOSTOS I POLÍTICA FISCAL

Carrer PL. SANT MIQUEL

Número: 4 Pis: 6è

Població: Barcelona CP: 08002

Ordre	Número	Anotació	Classificació	Interessat	Assumpte
1	1	0801930008-1-2020-0455754-1	OG-AL-AP :: Organs de govern Al·legacions Acords del plenari	GREMI DE GARATGES DE BARCELONA - 	Presenta al·legacions a l'acord del plenari AL·LEGACIONS PROJECTE DE MODIFICACIO EX 2021 I SUCCESIUS DE LES ORDENANCES FISCALS

EXCMA. SRA.

[REDACTED] en possessió del Document Nacional d'Identitat núm. [REDACTED], actuant en la seva condició de President del **GREMI DE GARATGES DE BARCELONA**, amb domicili a la Rambla Catalunya núm. 41, 1r, de 08007-Barcelona, mitjançant aquest escrit us,

EXPOSA

I.- Que a instàncies de la Regidora de Comerç, Mercats, Règim Interior i Hisenda, es va elevar al plenari del Consell Municipal l'acord d'aprovació provisional de la modificació pel proper exercici 2.001 de distintes Ordenances Fiscals, i entre elles la de l'Impost sobre Bens Immobles núm. 1.1.

II.- I que dins del termini en que es troben sotmeses a informació pública les distintes Ordenances Fiscals, i com sigui que es continua sense modificar el criteri de selecció i determinació dels immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament, a pesar de resultar manifestament discriminatori i injust, passa a formular les següents,

Unitat: RG - REGISTRE GENERAL
Nom: 1-2020-0455754-1
Data registre: 17/12/2020 08:54:25
ENTRADA

Ajuntament
de Barcelona

Ref. 05/00005

ALLEGACIONS

PRIMERA.- L'article 7è de l'ordenança fiscal reguladora de l'IBI, en el seu apartat 2, regula el tipus de gravamen específic incrementat de l'1%, que s'aplica als bens immobles urbans que, exclosos els d'ús residencial, tinguin assignats els usos que es relacionen a l'annex de l'Ordenança, fent constar que a l'hora d'aplicar-lo es fa, com a màxim, sobre el 10% d'aquells els Béns Immobles Urbans que per cada ús tenen assignat un major valor cadastral.

En el següent quadre es poden veure els usos i llindars de valors que es proposen,

	Ús	Valor Cadastral
A	Aparcament	Des de 15.000,51 €
C	Comerç	Des de 314.572,95 €
E	Ensenyament i Cultura	Des de 5.345.103,09 €
G	Turisme i Hostaleria	Des de 1.809.300,50 €
I	Indústria	Des de 697.148,30 €
K	Esportiu	Des de 4.347.259,14 €
O	Oficines	Des de 661.900,70 €
P	Administracions Públiques	Des de 9.234.878,24 €
R	Religió	Des de 4.070.277,20 €
T	Espectacles	Des de 5.225.416,46 €
Y	Sanitat	Des de 3.808.492,99 €

Signifiquem que ja a l'anterior exercici 2.020, el valor de l'immoble d'ús d'aparcament es mantenia en aquest llindar tan baix de valor cadastral de 15.000,51 €, mentre que els dels immobles urbans d'altres usos, gairebé tots es modificaven a l'alça, i no deixa de ser significatiu que es mantingui i no es modifiquin aquestes diferències de llindars de valors que és de només 15.000,51 € en el cas d'ús d'aparcament, i en canvi sigui de 314.572,95 € per als immobles d'ús de comerç, de 697.148,30 € per l'ús d'indústria, i d'1.809.300,50 € pels immobles per l'ús de turisme i hostaleria.

Per les raons que no ens cansarem de reiterar, i que són suficientment conegudes d'aquest Ajuntament, es considera que fora obligat modificar el límit de

valor cadastral dels immobles amb ús d'aparcament, i ara es torna a tenir una nova oportunitat en el tràmit d'informació pública de l'Ordenança, per fer-ho, i almenys demostrar la sensibilitat de l'Ajuntament a favor del col·lectiu que representa el compareixent, que no a travessa pels millors moments, oi més quan en el seu dia i amb motiu d'haver-se demanat que s'iniciessin els tràmits per la modificació de l'Ordenança Fiscal de l'IBI Urbana, i en concret per la modificació a l'alça del valor que ha de servir de llindar per l'aplicació del tipus de gravamen específic, des de la Gerència de Presidència i Economia se'ns va adreçar una comunicació a la què es preveia la possibilitat d'acceptar aquesta llarga reivindicació del nostre Gremi en futures modificacions de les Ordenances Fiscals.

Hi ha hagut distintes oportunitats i entenem que no se'n poden deixar de passar més sense donar solució a aquesta situació, que pels tècnics i responsables de l'Ajuntament se'ns ha reconegut que resulta injusta pel col·lectiu quins interessos defensa el Gremi.

SEGONA.- El que succeeix a la pràctica, en el cas dels immobles amb ús d'aparcament identificat amb la lletra A) de l'annex, es que la totalitat dels immobles urbans d'ús no residencial, destinats a l'activitat econòmica industrial/comercial d'aparcament, i no pas només el 10%, resten sotmesos a l'aplicació del tipus específic de l'1%, donat que a l'incloure per fer la selecció en un mateix fitxer de les bases de dades de l'Impost, a tots els immobles que disposen de places d'aparcament sense distingir ni separar a tots els que estan associats o vinculats a immobles d'ús residencial, això provoca que el límit de valor cadastral baixi significativament fins a només els 15.000,51 € de valor cadastral, el que dona com a resultat que tots els aparcaments amb un ús no residencial, com són els associats al Gremi de Garatges de Barcelona, quedin sotmesos a la tributació del tipus incrementat, i no creiem que aquesta sigui la voluntat del legislador, ni tampoc s'emmarqui dins el què constitueix l'exercici raonable i no arbitrari de les facultats discrecionals.

És qüestionada per tant en origen aquesta forma i criteri interpretatiu aplicat que permet que a la totalitat dels immobles urbans on es desenvolupa l'activitat econòmica d'aparcament, es vegin afectats per l'aplicació del tipus impositiu incrementat, i no

només el 10% dels immobles de major valor cadastral d'ús d'aparcament industrial i/o comercial, no residencial. Això té uns efectes que es consideren greument discriminatoris i que com hem dit xoquen amb la voluntat del propi legislador, i amb el mateix principi de proporcionalitat a l'hora de gravar la major capacitat econòmica.

TERCERA.- Com en més d'una ocasió hem exposat, en cap cas es pretén qüestionar la facultat sobirana de l'Ajuntament a l'hora de regular i aplicar el tipus incrementat, que disposa del corresponent títol legal, constitucionalment referendat, ni tampoc les prerrogatives i potestats discrecionals que també té atribuïdes l'Ajuntament, però si s'analitza l'article 72.4 i la Disposició Transitòria 15a Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, i la pròpia doctrina del Tribunal Constitucional, ràpidament veurem que la seva aplicació pràctica, en el nostre cas, provoca uns resultats distorsionats i manifestament injustos per un concret grup de contribuents, com són els titulars d'aparcaments que s'exploten industrial/comercialment, com és el cas dels agremiats.

I així veiem que efectivament 72.4 del literalment disposa:

"Dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal.

Dichos tipos solo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados".

de l'esmentat Text Refós, també literalment estableix,

"En tanto no se aprueben las nuevas normas reglamentarias en materia de valoración catastral, la diferenciación de tipos de gravamen por usos en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles prevista en esta ley se realizará atendiendo a los establecidos en el cuadro de coeficientes del valor de las construcciones recogido en la norma 20 del anexo al Real Decreto 1020/1993, de 25 de junio, por el que se aprueban las normas técnicas de valoración y el cuadro marco de valores del suelo y

de las construcciones para determinar el valor catastral de los bienes inmuebles de naturaleza urbana, teniendo en cuenta las siguientes especialidades:

.....

2. Para la identificación del uso de las edificaciones o dependencias que tengan la consideración de bien inmueble se seguirán las siguientes reglas:

1. Los garajes y trasteros que se ubiquen en edificios de uso residencial, así como los edificios destinados exclusivamente a garajes y estacionamientos, tendrán asignado el uso almacén-estacionamiento.

.....”.

El propi apartat 4 de l'article 72 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals, que és el que dona cobertura al tipus impositiu incrementat, clarament senyala que aquest es fixarà dins dels límits que la norma preveu respecte dels béns immobles urbans "excluidos los de uso residencial", i si bé la Disposició Transitòria Quinzena, per la identificació de l'ús de les edificacions o dependències, disposa que els garatges i trasters que s'ubiquin en edificis d'ús residencial, tindran assignat l'ús de magatzem-estacionament, això s'ha d'interpretar en el sentit de què siguin garatges i trasters que a pesar d'ubicar-se en edificis d'ús residencial, no tinguin aquest ús sinó que es trobin destinats a la seva explotació industrial i/o comercial, doncs en altre cas estariem incloent per establir els immobles que han de ser gravats amb el tipus impositiu incrementat a tots els garatges i trasters en edificis d'ús residencial que realment tinguin aquest ús, i òbviament aquesta no és la voluntat del legislador. Aquest, a través de la Disposició Transitòria Quinzena, permet incloure els immobles amb ús d'aparcament, però s'ha d'entendre amb un ús d'explotació industrial o comercial, i exclòs sempre l'ús residencial, doncs la voluntat de la Llei és precisament no subjectar amb els tipus de gravamen incrementat els immobles d'ús residencial.

És especialment significativa la doctrina del Tribunal Constitucional recollida a la Interlocutòria 123/2009, de 28 d'abril de 2009, publicada en el BOE número 125, de 23 de maig de 2009, perquè precisament analitza la plena constitucionalitat de l'article 72 de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, i explica quina és la justificació i motivació de la norma. I així, després de dir que "ningún óbice existe desde un punto de vista estrictamente constitucional para que un Ayuntamiento fije mediante ordenanza fiscal, dentro de los márgenes fijados por la norma legal habilitante, un tipo de gravamen específico para una concreta clase de inmueble", en el següent fonament jurídic cinquè, literalment diu:

“De otro lado, no puede soslayarse que la reducción de la recaudación impositiva por el impuesto sobre actividades económicas (como consecuencia de las exenciones introducidas en este impuesto por la cuestionada Ley 51/2002), obligaba a aumentar las posibilidades de recaudación por los restantes tributos locales con el fin de seguir ofreciendo a las entidades locales una suficiencia de recursos que les garantizase su autonomía constitucionalmente consagrada. En este sentido, durante los debates parlamentarios se justificó el establecimiento de este nuevo tipo de gravamen en el impuesto sobre bienes cve: BOE-A-2009-8611 BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO Núm. 125 Sábado 23 de mayo de 2009 Sec. TC. Pág. 173 inmuebles fundamentalmente en la supresión casi total del impuesto sobre actividades económicas y, por tanto, en la necesidad de dotar a los entes locales de otras alternativas de financiación que les permitiese compensar la pérdida recaudatoria que supone aquella supresión a los efectos de poder garantizar el funcionamiento de los servicios públicos municipales y, en consecuencia, la suficiencia financiera y autonomía local (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 201, págs. 10030 y 10031). En efecto, dado que «la ley perjudicaba al funcionamiento de los servicios municipales, porque los ayuntamientos perdían ingresos» y era imprescindible garantizar la suficiencia financiera – «requisito constitucional básico de la autonomía local» – se hacía necesario «compensar a los ayuntamientos por la pérdida que les suponía una medida tan importante como la supresión del impuesto sobre actividades económicas» (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 218, pág. 11040). En consecuencia, prever, como se le denominó en la tramitación parlamentaria, «un IBI comercial» (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 201, pág. 10030), esto es, una tributación diferenciada en función del uso o destino de los bienes inmuebles es una opción legislativa que no sólo no afecta al principio de igualdad en la contribución a las cargas públicas, en la medida que grava de forma distinta situaciones diferentes, sino que cuenta con una justificación objetiva y razonable que la legitima desde un punto de vista constitucional (entre muchas, SSTC 27/1981, de 20 de julio, FJ 4; 193/2004, de 4 de noviembre, FJ 3; y 10/2005, de 20 de enero, FJ 5)”.

En l'esmentada Interlocutòria, el Tribunal Constitucional conclou en què la voluntat del legislador és establir una tributació diferenciada en funció de l'ús o destí dels béns immobles, fent expressament referència a les paraules de què es tracta d'un IBI comercial, i que per tant, en principi no s'afecta el principi d'igualtat en la contribució a les càrregues públiques, en la mesura que grava de manera distinta situacions diferents.

El problema però és que aquí no s'aconsegueix aquest resultat, sinó que el tipus incrementat s'aplica a la totalitat dels titulars de garatges/aparcaments en explotació

industrial o comercial, amb la qual cosa respecte d'aquests aparcaments no s'aplica el límit del 10% de major valor sinó que el 100% resulten gravats, el que no es compatible amb la voluntat del legislador. Certament des de l'Ajuntament es ve argumentant fins ara que els immobles urbans destinats a ús d'aparcament no arribarien ni al 10%, per raó de què inclou la totalitat de garatges/trasters/aparcaments el que representa tenir en compte un nombre d'immobles de gairebé 180.000 €, quan és evident que a la nostra ciutat no hi ha aquest nombre d'immobles urbans que estiguin destinats a la seva explotació industrial/comercial com aparcament, i és en aquest punt que entenem que s'hauria de fer un esforç per tal d'evitar una situació que com s'ha vingut reiteradament exposant resulta de tot punt injusta.

No obstant la mateixa Interlocutòria del Tribunal Constitucional, després d'avaluar la constitucionalitat del límit previst per l'aplicació dels tipus diferenciats, o sigui el del 10% dels immobles que tinguin assignat un major valor cadastral dins de cada ús en el municipi, també conclou que "una eventual actuación arbitraria de la Administración Local en modo alguno convierte la norma legal en arbitraria, siendo función de los Tribunales del orden jurisdiccional Contencioso-Administrativo controlar dicha actuación".

Considerem que l'Ajuntament té mecanismes al seu abast, dins precisament del marc de l'exercici de les seves prerrogatives i facultats discrecionals per corregir aquesta situació de desigualtat de tracte, que és manifesta i que no té fonament raonable ni és proporcionat en relació amb la finalitat perseguida.

La solució fora establir el llindar de valor cadastral en el 10% exclusivament dels immobles amb destí i ús d'aparcament industrial/comercial, no residencial, excloent tots els altres, el que es podria fer mitjançant vincular-los amb l'epígraf fiscal de l'activitat econòmica en què es troben donats d'alta, que és el 751, 751.2 i 751.3, o inclús una altra fora incloure'ls amb els immobles urbans amb ús d'indústria, però alguna cosa cal fer per cessar aquesta situació de greuge discriminatori.

Estem d'acord el que en més d'una ocasió se'ns ha exposat des de l'Ajuntament en el sentit de què els diferents usos d'un immoble denoten també diferent capacitat econòmica, i que la pròpia Llei ja realitza una primera exclusió dels usos residencials,

pública, però que a la vegada obté la seva contrapartida doncs repercuteix en la millora de l'activitat econòmica del sector.

Especialment significatiu es que es puguin atendre les nostres reivindicacions, en un moment especialment delicat del sector com a conseqüència dels efectes del COVID-19, i de les importants restriccions a la mobilitat introduïdes adreçades a reduir el volum de trànsit i circulació de vehicles, el que repercuteix de forma immediata i directa no solament sobre l'activitat dels aparcaments/garatges, i quan el que cal és fomentar l'activitat econòmica i en definitiva ajudar a potenciar el desenvolupament de negocis i activitats, com en aquest cas, són els aparcaments i garatges, que no s'oblidi són suport de moltes d'altres activitats comercials, de serveis i d'altres a la nostra ciutat, i si no és possible aplicar exempcions o bonificacions, como s'ha vingut demanant i en d'altres municipis han fet, al menys gravar els immobles on es desenvolupen de manera justa i proporcionada.

És per això que respectant el principi de legalitat a que tots ens trobem sotmesos, i sense sortir de l'àmbit de les competències municipals, s'imposa revisar el criteri que fins ara s'aplica, i modificar el llindar de valor cadastral que es proposa i a partir del qual s'exigeix el tipus impositiu incrementat de l'IBI-Urbana a la nostra ciutat, mitjançant incloure en el còmput, per després seleccionar fins el 10% de major valor, aquells garatges i aparcaments d'ús no residencial, quina activitat es troba subjecte a l'epígraf 751, 751.2 i 751.3 de l'activitat económico-empresarial, i també tenir present el necessari exercici i desplegament de les potestats de foment i ajut compatibles amb aquelles inversions i millores dirigides a la regeneració i rehabilitació dels nostres garatges i aparcaments. En aquest sentit es considera que un topall adequat a incloure en l'annex de l'Ordenança Fiscal fora el de 1.200.000 €, que és el que per exemple ara es trobava establert a Madrid.

Conseqüentment, us

SOL·LICITA

Que rebent aquest escrit sigui admès i en els seus mèrits es modifiqui l'article 7 de l'Ordenança Fiscal 1.1 de l'Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Urbana, i en concret els valors cadastrals del quadre de l'annex, de tal manera el límit da valor cadastral pels immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament, es fixi en 1.200.000 €.

ALTRESSÍ SOL·LICITA: Que se li faciliti un llistat acreditatiu dels immobles de naturalesa urbana de la nostra ciutat, amb ús d'aparcament, així com la justificació del criteri i sistema de selecció aplicat per determinar aquells immobles als quals s'exigeix el tipus incrementat de l'1%.

Barcelona, ¹⁴..... de desembre de dos mil vint

EXCMA. SRA. ALCALDESSA-PRESIDENTA DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE BARCELONA.

